

[Kaj Hansen.]

pet. I stedet steg renteniveauet til 11-12 pct., og rentesikringen kom til at udgøre 50-60 pct. af begyndelseslejen, hvilket samtidig angiver den meget betydelige lejestigning som følger af rentesikringsaftrapningen“.

Det er jo kendsgerningen om denne sag. Det er ikke lejernes skyld, at renten steg til det dobbelte. Det er heller ikke boligselskabernes skyld. Men det er årsagen til den situation, vi nu står i. Heroverfor siger så fru Kirsen Jacobsen: ja men så kan man sætte det almennyttige boligbyggeri til tvangsauktion, man kan smide lejerne ud eller sælge lejlighederne som ejerlejligheder. Jeg synes, det er ganske udmærket, at fru Kirsten Jacobsen på fremskridtspartiets vegne har bekendt kulør i denne sag.

Må jeg endelig sige om det lovforslag, der ligger her, at jeg synes, det er hamrende urealistisk. Det er hamrende urealistisk at tro, at over for de vanskeligheder, som det almennyttige byggeri nu står over for, kan man klare sig med 100 mill. kr. Jeg kan citere igen fra boligministerens egen redegørelse:

„Med de lejestigninger, der følger af aftrapningen af de midlertidige driftslån — der sker over to år — og de lejestigninger, der følger af aftrapningen af rentesikringen — der i praksis sker over 5 år — vil der over en kort årrække blive tale om en fordobling af huslejeniveauet.“

Det er klart, at over for den udvikling forslår de 100 mill. kr. ikke. Jeg tror, det er meget urealistisk at tro, at det kan afvikles over en 5-årig periode, og så kan lejerne i dette byggeri klare sig selv. Det ville være mere realistisk, hvis man så i øjnene, at det skulle være en meget længere periode, det her drejede sig om, og det var også rimeligt når man tænker på den megen snak, der har været om at sidestille ejere og lejere, at aftrapningsordningen løb over 15 år. Det var realistisk, og så fik man ikke de ustandselige svingninger i dette renteniveau og de ustandselige lapperier på boliglovgivningen, som vi stadig væk bliver præsenteret for.

Mølgaard (DR):

Retsforbundets gruppes holdning til det lovforslag, vi her har til behandling, består af en skønsom blanding af skepsis og glæde.

Vi har bemærket os positive udviklingstendenser i det lovforslag, der er lagt frem, når vi sammenligner det med den gældende lovgivning. Vi er principielt tilhængere af en afvikling af disse subsidieringsordninger. Vi er principielt modstandere af, at man gør det via et stop, når det er mennesker og ikke institutioner, der rammes. Havde det været institutioner alene, ville vi ikke have været betænkelige ved at knalde låget i straks på den del af statskassen, der åbner sig over for disse boligselskaber, men der er, som fremført i fremsættelsesbemærkningerne fra ministerens side, også tale om, at vi må tilgodese visse lejerinteresser, visse interesser hos dem, der nu engang sidder i nogle alt for dyre boliger.

Kapitaliseringseffekten må man imidlertid have meget nøje for øje, når man vurderer konsekvenserne af, at man på længere sigt opretholder denne ordning, og vi må ud fra den betragtning hilse med tilfredshed, at man foreslår en afviklingsordning på dette område. Det må siges helt klart til disse institutioner, at det er en aftrapning med henblik på en bestemt lukning for denne udpumpning af statsmidler, der blot kapitaliseres.

Med hensyn til spørgsmålet om udlejningsvanskeligheder for visse byggerier må det gøres klart for boligselskaberne, at det for disse almennyttige boligselskaber såvel som for private bygherrer må blive deres egen hovedpine, hvis de blot bygger løs.

Der er faldet mange bitre ord om boligselskabernes benytten sig af situationen, og jeg skal aldeles tilslutte mig de synspunkter, der er blevet fremført om, at boligselskaberne bestemt ikke kan lastes. Det er et politisk ansvar, det er folketingets ansvar, hvilke vilkår der gives boligselskaberne. At de lever med de vilkår, vi stiller op, er indlysende, og at de også indretter sig efter disse forhold, er en lige så indlysende ting. Vi må blot fra politisk side sikre, at disse vilkår ikke er sådan, at det vækker forargelse i befolkningen, at statsmidler kastes ud i grams til spekulantinteresser, som der reelt er tale om.

Berøringsfladerne mellem kommunerne og de sociale boligselskaber, som er påpeget i fremsættelsesbemærkningerne, gør, at vi er positivt indstillet over for tankegangen om